

ECLI:NL:CRVB:2007:BB5682

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	10-10-2007
Datum publicatie	16-10-2007
Zaaknummer	05/2748 WAO en 05/2749 ZW
Rechtsgebieden	Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Toekenning gedeeltelijke WAO-uitkering. Zorgvuldige voorbereiding? Weigering ziekingeld. Zijn arbeid, een van de in kader WAO-schatting geselecteerde functies.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

05/2748 WAO en 05/2749 ZW

Centrale Raad van Beroep

Meervoudige kamer

U I T S P R A A K

op de hoger beroepen van:

[Appellant],

tegen de uitspraken van de rechtbank Zutphen van 17 maart 2005, 03/686 (hierna: aangevallen uitspraak 1) en 03/1368 (hierna: aangevallen uitspraak 2),

in de gedingen tussen:

appellant

en

de Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (hierna: Uvw).

Datum uitspraak: 10 oktober 2007

I. PROCESVERLOOP

Namens appellant heeft mr. M.F.E. Sprenkels, advocaat te Weert, hoger beroep ingesteld.

Het Uvw heeft verweerschriften ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 20 juni 2007. Appellant is met kennisgeving niet verschenen. Het Uvw heeft zich laten vertegenwoordigen door E. van den Brink.

II. OVERWEGINGEN

Appellant, werkzaam als productiemedewerker, heeft op 23 juli 2001 zich wegens abdominale klachten en rugklachten ziek gemeld. Daarnaast was op dat moment sprake van hoofdpijnklaften en raakte appellant snel geprikkeld. Appellant is in het kader van de arbeidsongeschiktheidsbeoordeling op 27 mei 2002 door de verzekeringsarts J.K. van Essen gezien, die hem, hoewel hij geen duidelijke afwijkingen heeft geconstateerd, beperkt belastbaar heeft geacht voor zwaar lichamelijk inspannend werk en voor werk in lawaaierige omstandigheden. Verzekeringsarts Van Essen heeft appellants beperkingen vastgelegd in de (Kritische) Functionele Mogelijkheden Lijst (FML) van 27 mei 2002. Hiervan uitgaande heeft de arbeidsdeskundige F. Slijm met behulp van het Claim Beoordelings- en Borgingssysteem functies geselecteerd die voor appellant met zijn beperkingen geschikt waren te achten. Vergelijking van de loonwaarde van de middelste van de drie functies met de hoogste lonen met het voor appellant geldende maatmaninkomen resulteerde volgens arbeidsdeskundige Slijm blijkens zijn rapport van 13 september 2002 in een verlies van verdien capaciteit van 19,85%. Bij besluit van

17 september 2002 heeft het Uvw appellant met ingang van 22 juli 2002 een uitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) toegekend, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 15 tot 25%. In zijn rapport van 27 maart 2003 heeft de bezwaarverzekeringsarts G.P.J. Kanter de bevindingen van verzekeringsarts Van Essen onderschreven, waarna het Uvw bij besluit van 3 april 2003 (bestreden besluit 1) de bezwaren van appellant tegen het primaire besluit ongegrond heeft verklaard. De rechtbank heeft bij aangevallen uitspraak 1 het beroep tegen bestreden besluit 1 ongegrond verklaard.

In hoger beroep heeft appellant zich – kort samengevat – op het standpunt gesteld dat de rechtbank ten onrechte voorbij is gegaan aan de door hem ingebrachte medische informatie.

Appellant heeft zich met ingang van 25 november 2002 vanuit een uitkerings situatie ingevolge de Werkloosheidswet (WW) met dezelfde klachten opnieuw ziek gemeld. Nadat op basis van medisch onderzoek was gebleken dat de belastbaarheid van appellant in grote lijnen onveranderd was ten opzichte van de beoordeling voor de schatting in het kader van de WAO per 22 juli 2002, heeft het Uvw appellant bij besluit van 27 mei 2003 medegedeeld dat hij met ingang van 26 mei 2003 geen recht meer heeft op ziekengeld. De bezwaarverzekeringsarts M. Bakker heeft de eerdere medische bevindingen in haar rapport van 1 augustus 2003 bevestigd. Vervolgens heeft het Uvw de bezwaren van appellant bij besluit van 18 augustus 2003 (bestreden besluit 2) ongegrond verklaard. De rechtbank heeft bij aangevallen uitspraak 2 het beroep van appellant tegen bestreden besluit 2 ongegrond verklaard.

In hoger beroep stelt appellant dat hij zich niet kan verenigen met de stelling van de rechtbank dat hij op en na 26 mei 2003 niet wegens ziekte of gebrek ongeschikt was om de hem voorgehouden functies te verrichten.

De Raad overweegt als volgt.

05/2748 WAO

De Raad kan zich vinden in het oordeel van de rechtbank dat het Uvw de medische beperkingen van appellant tot het verrichten van arbeid niet onjuist heeft ingeschat en in de overwegingen die de rechtbank tot dit oordeel hebben gebracht. In tegenstelling tot hetgeen appellant stelt, heeft de rechtbank de door appellant in beroep ingebrachte medische informatie wel in zijn oordeel betrokken.

Op de door appellant in hoger beroep overgelegde brief van de verzekeringsgeneeskundige M.M.F. Timmerhuis van 17 april 2007 heeft het Uvw gereageerd met een rapport van bezwaarverzekeringsarts Bakker van 15 mei 2007. In dit rapport geeft zij aan dat de beoordeling door Timmerhuis ruim vier jaar na de in het geding zijnde data heeft plaatsgevonden op basis van de stukken en dat uit het rapport geen nieuwe medische gegevens over deze data naar voren komen. De Raad kan zich hiermee verenigen.

Tenslotte stelt de Raad vast dat het Uvw eerst in een rapport van 13 april 2007 – en derhalve pas in hoger beroep – de schatting heeft voorzien van een zodanige deugdelijke toelichting en motivering dat op grond

daarvan voldoende inzicht is geboden in en een voldoende mogelijkheid tot toetsing is verschaft van de verzekeringsgeneeskundige en arbeidskundige grondslagen waarop de schatting berust. In lijn met de uitspraken van de Raad van 9 november 2004 (LJN: AR4716 en volgende) brengt het vorenstaande de Raad tot de slotsom dat het bestreden besluit wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) vanwege onzorgvuldige voorbereiding en motiveringsgebreken voor vernietiging in aanmerking komt. De Raad is evenwel van oordeel dat, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, de rechtsgevolgen van het bestreden besluit met toepassing van artikel 8:72, derde lid van de Awb in stand dienen te worden gelaten.

05/2749 ZW

Ingevolge artikel 19, eerste en vierde lid, van de Ziektewet (ZW) heeft de verzekerde bij ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid, als rechtstreeks en objectief medisch vast te stellen gevolg van ziekte of gebreken, recht op ziekingeld.

Volgens vaste jurisprudentie van de Raad dient onder 'zijn arbeid' in voormelde zin te worden verstaan de laatstelijk voor de ziekmelding feitelijk verrichte arbeid. Deze regel leidt echter in zoverre uitzondering dat, wanneer de verzekerde na het volbrengen van de voorgeschreven wachttijd, blijvend ongeschikt is voor zijn oude werk en niet in enig werk heeft hervat, als maatstaf geldt arbeid, zoals die nader is geconcretiseerd bij de beoordeling van betrokkene's aanspraak op een uitkering ingevolge de WAO. Inmiddels heeft de Raad al meerdere malen uitgesproken dat van ongeschiktheid in de zin van de ZW geen sprake is indien de verzekerde geschikt is voor tenminste één van de functies die zijn geselecteerd bij de schatting in het kader van de WAO.

Met de rechtbank is de Raad van oordeel dat het Uvw in dit geval op goede gronden als 'zijn arbeid' in de zin van de ZW heeft aangemerkt de functies die aan appellant zijn voorgehouden bij de beoordeling van zijn aanspraak op een WAO-uitkering per

22 juli 2002. De Raad kan zich eveneens vinden in het oordeel van de rechtbank dat het Uvw op juiste gronden heeft bepaald dat appellant, nu zijn beperkingen op de in het geding zijnde datum niet waren toegenomen, op en na 26 mei 2003 niet wegens ziekte of gebrek ongeschikt was om de hem in het kader van de WAO-beoordeling voorgehouden functies te verrichten. Het in hoger beroep in geding gebrachte rapport van verzekeringsgeneeskundige Timmerhuis kan ook in dit geval niet tot een ander oordeel leiden. De aangevallen uitspraak 2 komt voor bevestiging in aanmerking.

De Raad acht termen aanwezig om op grond van artikel 8:75 van de Awb het Uvw te veroordelen in de proceskosten van appellant in beroep en hoger beroep. Deze kosten worden begroot op € 644,- voor verleende rechtsbijstand in eerste aanleg en op € 322,- voor verleende rechtsbijstand in hoger beroep.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep;

Recht doende:

Vernietigt aangevallen uitspraak 1 (05/2748 WAO);

Vernietigt het besluit van 3 april 2003;

Bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand blijven;

Veroordeelt de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen in de proceskosten van appellant in eerste aanleg en in hoger beroep tot een bedrag groot € 966,-, te betalen door het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen;

Bepaalt dat het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen aan appellant het betaalde griffierecht van € 140,- vergoedt;

Bevestigt aangevallen uitspraak 2 (05/2749 ZW).

Deze uitspraak is gedaan door Ch. van Voorst als voorzitter en M.S.E. Wulffraat-van Dijk en M.C. Bruning als leden. De beslissing is, in tegenwoordigheid van M. Gunter als griffier, uitgesproken in het openbaar op 10 oktober 2007.

(get.) Ch. van Voorst.

(get.) M. Gunter.

JL